

Sygnatura akt II Cz 710/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 27 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. T. i W. T.

przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 4 września 2015 r., sygn.. akt I C 1884/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w ostrowie Wielkopolskim oddalił wniosek powodów o zwolnienie ich od kosztów sądowych. Powódka B. T. wniosła o zasądzenie od pozwanych kwoty 5.000 zł, a W. T. kwoty 25.000 zł.

Sąd ustalił, że B. T. utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w wysokości 2000 zł netto, a W. T. uzyskuje dochód w wysokości 3000 zł netto. Powodowie mają na utrzymaniu troje dzieci w wieku szkolnym. Powodowie są właścicielami dwóch samochodów o wartości odpowiednio 26.000 zł i 30.000 zł i domu jednorodzinnego o wartości 100.000 zł. Miesięczne koszty utrzymania strony oceniły na łączną kwotę 4000 zł.

Uwzględniając powyższe Sąd ocenił, że są w stanie ponieść koszty sądowe - łączna opłata od pozwu 1500 zł.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożyli powodowie podnosząc, że przy aktualnych dochodach nie są w stanie poczynić oszczędności aby pokryć opłatę sądową i koszty opinii biegłych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że miesięczny stały dochód powodów wynosi 5000 zł. Tego typu dochód umożliwia im poczynienie oszczędności w koniecznych wydatkach i opłacenie opłaty od apelacji.

Każdy kto prowadzi sprawę sądową musi liczyć się z wydatkami i poczynić oszczędności na pokrycie kosztów sądowych. Jest to najczęściej związane z obniżeniem – i tak już niewysokiego – poziomem życia. Przepis bowiem umożliwia zwolnienie od kosztów sądowych tylko w sytuacji, gdy związany z tymi kosztami wydatek podważy

podstawy egzystencji wnioskodawcy lub jego rodziny. W przepisie bowiem mowa o „koniecznym utrzymaniu”, czyli wydatkach zupełnie niezbędnych do godnej egzystencji.

Powodowie w tak trudnej sytuacji majątkowej nie są i dlatego nie mogą korzystać z przywilejów zagwarantowanych dla osób bardziej potrzebujących. Ich subiektywne przeświadczenie o własnym ubóstwie nie może bowiem przysłonić obiektywnego faktu, że są w stanie bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny ponieść opłatę od apelacji i ewentualne koszty opinii biegłych. .

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzec jak w sentencji